

Datum: 2017-03-17

D.nr: 008-17

Kopia till

Till

n.registrator@regeringskansliet.se
n.remisser.hl@regeringskansliet.se

Jägarnas Riksförbunds yttrande kring Parlamentariska landsbygdskommitténs slutbetänkande SOU 2017:1.

Jägarnas Riksförbund (JRF) lämnar nedanstående synpunkter på Landsbygdskommitténs slutbetänkande SOU 2017:1, "För Sveriges landsbygder – en sammanhållen politik för arbete, hållbar tillväxt och välfärd."

Förbundet lämnar sina synpunkter utifrån våra grundvärderingar; ansvar, frivillighet och samarbete inom jakt och viltvård sett utifrån både jägarens och markägarens perspektiv.

Sammanfattningsvis finner JRF det är positivt och nödvändigt med en sammanhållen landsbygdsolitik. Förbundet vill särskilt poängtera vikten av äganderätten, Skogsstyrelsens roll, skogs- och jordbrukets roll och produktion, samt viltet och jaktens betydelse för att nå målen i slutbetänkandet.

JRF finner det mycket positivt att en parlamentarisk samsyn verkar finnas kring vikten av att hålla samman Sveriges geografiska yta och att människor och verksamheter ska ha likvärdiga möjligheter att bo och verka i såväl landsbygderna som i mer urbana miljöer. JRF delar rapportens oro över de ökade klyftor mellan stad och land som eskalerat under senare år, samtidigt som stora framtida utvecklingsmöjligheter och välstånd för landet skapas på den svenska landsbygden. Av särskilt vikt är produktionen av förnybar resurs inom såväl jord- som skogsbruk, vilka utgör grundbulten för att skapa hållbar bioekonomi.

Jägarnas Riksförbund vill med skärpa understryka vikten av att äganderätten förstärks för att uppnå kommitténs målsättningar. Ägande, ansvar och befogenhet går hand i hand och är nyckeln till samt försäkring för god utveckling i Sverige framöver skapad av landsbygdernas förnybara resurser.

Vi ställer oss därför frågande till varför inte slutbetänkandet föreslår att Skogsstyrelsen erhåller särskild hänvisning i förordning 2009:1393 med instruktion för Skogsstyrelsen på samma sätt som Naturvårdsverket m.fl. myndigheter, avseende att beakta landsbygdernas förutsättningar och behov utifrån de landsbygdspolitiska målen. Skogsstyrelsens ansvarsområde omfattar i mycket hög grad de frågor som slutbetänkandet hanterar.

Utifrån behovet av hög biologisk produktionsförmåga inför framtiden anser JRF att landsbygdskommittén borde ha lyft de problem som uppstår med att areal som kan producera nytta för bioekonomin undandras från produktion inom reservat eller andra typer av avsättningar. JRF föreslår att ingen kommun bör ha mer än 10 % av den areal som kan producera minst 1 skogskubikmeter/ ha och år, undantagen från skogsproduktion. Därför bör det uppdras åt ansvariga myndigheter att göra en översyn och prioritera bland avsatta markarealer med målsättning att återföra överstigande areal till produktion igen. Om mark har lösts in föreslås att den i första hand återförs till tidigare ägare och i andra hand överförs marken till Sveaskog eller Fastighetsverket. Sveaskog kan då utöka sitt arbete med att sälja mark till privatpersoner.

JRF vill även peka på den obalans i resonemanget som uppstår när Sverige använder annan, striktare, definition på begreppet skog än internationell nomenklatur (FAO) och JRF vill

JÄGARNAS RIKSFÖRBUND

understryka vikten av att regeringen och myndigheter använder begrepp som ger en likvärdig beskrivning av svenska skogars användning särskilt vid jämförelse i ett internationellt perspektiv. Detta för att ge våra landsbygder bästa möjliga förutsättning att bidra till en ökad hållbar biobaserad ekonomi.

För JRF är frånvaron av resonemang kring den livsstil och kultur som jakten är, en klar brist i slutbetänkandet om målet är att uppnå sammanhållen politik för arbete, hållbar tillväxt och välfärd. Närheten till vilt och jakt en anledning till att många vill leva på landsbygden och en konkurrensfördel för landsbygden företagare vid rekrytering av personal. Vilt är en viktig tillgång för landsbygdsboende. Jakt är även en inkomstkälla för många markägare, framförallt genom att de upplåter jakt till andra, men även genom att genomföra jakter (jaktturism). Jakten är ett av våra äldsta kulturarv som i huvudsak är platsbundet till landsbygderna och bör uppmärksammas som andra kulturgärningar av samhället. Om biograf och museer inte är landsbygden kultur, så finns istället goda möjligheter att nyttja mänsklighetens ursprungliga kultur genom jakt som ger utövare allt mellan ro och stillhet i sinnet till maximal spänning ensam eller tillsammans med två- och fyrbenta kamrater. Därtill ger viltet som en förnybar resurs ett välsmakande och klimatsmart kött.

Även i reservat och nationalparker bör den fina resursen vilt nyttjas bättre för att öka attraktionskraften för landsbygderna. JRF föreslår att Naturvårdsverket får i uppdrag att, i linje med verkets viltstrategi, säkerställa att vilt förvaltas genom jakt i skyddade områden och att översyn görs av regelverk för att uppnå detta. Resursen bör i första hand erbjudas lokalt boende och i andra hand möjliggöra jakt för nya jägare.

För att utveckla viltförvaltning behöver ökad lokal beslutsmakt över viltresurserna skapas och EU:s inflytande över de svenska viltstammarna tas bort. För att uppnå optimalt anpassade viltstammar i balans med övriga naturgivna förutsättningar och skapandet av en ökad bioekonomi i samhället krävs att adaptiv lokal förvaltning införs. Ett första steg i den riktningen är att riksdagens beslut om en ny viltmyndighet verkställs. Effekterna av de ökande rovdjursstammarna drabbar landsbygden boende och näringar främst. För att åter kunna minska klyftor mellan stad och land, som tydligt ökat genom den förda rovdjurspolitiken, krävs att de som utsätts för de direkta och indirekta effekterna av stora rovdjur även erhåller beslutsmakten avseende förvaltningen.

JRF finner det även att den överklaganderätt som skapats genom otidsenliga konventioner och domstolspraxis är ett felaktigt försök att skapa ett ökat miljöengagemang i samhället. Den överklaganderätten behöver tas bort, då den är kontraproduktiv och urholkar äganderätt samt ökar risktagande för viktig förnybar biologisk produktion.

Avseende synpunkter på finansiering finner JRF, utifrån utredningens konstaterande att värden från landsbygdernas tillgångar och produktion hamnar utanför landsbygden i urbana miljöer i Sverige och även utomlands, behöver staten återföra värden till landsbygderna i syfte att uppnå en livskraftig landsbygd med likvärdiga möjligheter till företagande, arbete, boende och välfärd. Därtill bör förenklingar och avreglering ge möjlighet till kostnadsbesparingar inom statlig administration och bidra till finansiering.

För Jägarnas Riksförbund

Solveig Larsson
Förbundsordförande

Per Wanström
Generalsekreterare